

ΚΕΚΡΟΥ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΙΡΩ,

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Η ΕΝΟΤΗΣ.

Ἐκδιδόμενον δις τοῦ Μηνός,

« Ἔως ἂν διδαχῶσι πολλοὶ, καὶ πληθυνθῇ ἡ γνῶσις ».

ΕΤΟΣ Α'. — 1 Μαρτίου 1876 — ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 1

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ. — Ἡροδότου τὰ Αἰγυπτιακά. — Χρονικὸν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας
— Σύνοψις τῆς ἱστορίας τῆς Κύπρου. — Πράξεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. — Ἐπανόρθωσις.
— Δήλωσις,

ΕΝ ΚΑΙΡΩ

ἘΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΜΙΧ. Κ. ΝΟΜΙΚΟΥ.

—
1876.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΓΕΑ.

Διὰ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ συνδρομητὰς Φράγμα 30

Διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς Αἰγύπτου » 35

Διὰ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου » 20

Ὁ ΚΕΚΡΩΨ ἀνταλλάσσεται πρὸς πᾶσαν ἐφημερίδα ἢ περιοδικόν. Τὰ μετ' αὐτοῦ ἀνταλλασσόμενα φύλλα, χρησιμεύοντα διὰ τὸ Ἀναγνωστήριον τοῦ Συλλόγου, δέον ν' ἀπευθύνωνται:

A' la Société Littéraire Hellénique «L' Union» CAIRE.

Ὅσοι τῶν ἐκδοτῶν ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν συγγραμμάτων δὲν ἐπιθυμοῦσι ν' ἀνταλλάξωσι τὰ φύλλα των πρὸς τὸν ΚΕΚΡΩΨ παρακαλοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσι τό τε παρὸν καὶ τὸ ἀφυλλάδιον, ἀπερ' τοῖς ἀπεστάλησαν ἐπ' ἀνταλλαγῆς.

Κέρων 1

Κ Ε Κ Ρ Ω Ψ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΙΡῶ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Η ΕΝΟΤΗΣ.

ΕΤΟΣ Α'.

1 Μαρτίου 1876.

ΦΥΛ. Α'.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

Ἀπὸ πολλοῦ τῶν ἐν Καίρῳ Ἑλλήνων ἐκέντα τὴν καρδίαν καὶ ἀπησχόλει τὸν νοῦν ἡ ἀνάγκη, ἣν ἐνδομύχως ἠσθάνοντο πάντες, τῆς ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ τῆς Αἰγύπτου ἀνιδρύσεως Ἑλληνικοῦ τινος κέντρου, προωρισμένου νὰ παρέχῃ αὐτοῖς πνευματικὴν τινα ψυχαγωγίαν καὶ ἄνεσιν ἀπὸ τοῦ καμάτου τῶν βιοποριστικῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς τύρβης τῶν ὕλικῶν συμφερόντων. Καὶ δὴ Ἑλληνικὸς Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος ἰδρύθη ἄρτι ἐν Καίρῳ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἢ « ΕΝΟΤΗΣ », πλείονα τῶν 120 περιλαμβάνων ἤδη τακτικὰ μέλη, εἰς πάσας ἀνήκοντα τῆς ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς παροικίας τὰς τάξεις. Συντάξας δὲ τὸν κατωτέρω δη-

μοσιευόμενον κανονισμόν, προέβη εἰς τὰς ἑαυτοῦ ἀρχαιρεσίας καὶ συνεκρότησε τὸ διευθύνον τὰς ὑποθέσεις τοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν Κ. Κ.

Διον. Γ. Οἰκονομοπούλου, ἱατροῦ, Προέδρου, Σταμ. Δέγλερη, ἱατροῦ, καὶ Ἄλ. Ζήντσου, δικηγόρου, Ἀντιπροέδρων, Ἰω. Ἀκαβάλου, ἐμπόρου, Γραμματέως, Δημ. Γεωργιάδου, ἐμπόρου, Ταμίου, καὶ Γρ. Ζαχαροπούλου, δικηγόρου, καὶ Νικ. Μαράτου, ἱατροῦ, Συμβούλων.

Μετὰ τὴν πρό τινων δ' ἡμερῶν γενομένην δημοτελεῖ καὶ ἐπίσημον ἐγκαθίδρυσίν του κατήρξατο ἐπ' αἰσιωτάτοις οἰωνοῖς ὁ Σύλλογος τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Καὶ πρῶτον μὲν συνέστησεν ἐν τῷ ἑαυτοῦ εὐρυχώρῳ καὶ ἀξιοπρεπεῖ καταστήματι βιβλιοθήκην, ὁσημέραι πλουτιζομένην διὰ τῶν ὑπὸ φιλομούσων, Ἑλ-

λήνων τε καὶ ξένων, δωρουμένων αὐτῇ βιβλίων· ἤνοιξε δὲ καὶ κοινὸν διὰ τὰ μέλη καὶ τοὺς συνδρομητὰς αὐτοῦ ἀναγνωστήριον, ἐν ᾧ ὅσον οὕτω παρατεθήσονται τοῖς φιλιαναγνώσταις πᾶσαι σχεδὸν αἱ Ἑλληνικαὶ καὶ πολλαὶ τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα. Ὁργάνισε δὲ νυκτερινὰς διὰ τὸν λαὸν παραδόσεις, ἐν αἷς πᾶς τις φιλομαθῆς δύναται καθ' ἑσπέραν ν' ἀκροᾶται στοιχειωδῶν καὶ εὐλήπτων μαθημάτων, χρησίμων εἰς πάντα ἄνθρωπον. Τέλος δὲ, θεωρῶν ἀναγκαίαν τὴν ἀποκτησὶν ἰδίου δημοσιογραφικοῦ ὄργανου, ὅπως τε δι' αὐτοῦ συκοινωνοὶ μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν Συλλόγων καὶ τοῦ ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ μεταδίδη τὰς ἀρχὰς καὶ ἰδέας αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ὁμογενεῖς, συνέστησε, τυχὼν τῆς πρὸς τοῦτο κυβερνητικῆς ἀδείας, ἴδιον περιοδικὸν σύγραμμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ὁ « Κ Ε Κ Ρ Ω Ψ ».

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, θέλει ἐκδοῦναι δις τοῦ μηνός (τὴν 1ην καὶ τὴν 15ην) εἰς φυλλάδιον ἐκ δύο τυπογραφικῶν φύλλων μετ' ἐξωφύλλου. Καὶ ἡ μὲν σύνταξις αὐτοῦ ἀνετέθη εἰς ἴδιον συντακτικὸν συμβούλιον, ἐργαζόμενον ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου, ἣ δὲ διεύθυνσις αὐτοῦ ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Κ. Θεόδ. Κωνσταντινίδην, ἣ δὲ οἰκονομικὴ διαχείρησις ἀνετέθη εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ Συλλόγου, Κ. Δημ. Γεωργιάδην.

ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους ἐκδιδόμενον τὸ περιοδικὸν τοῦτο τοῦ Συλλόγου καθίσταται βεβχίως ἀξίον τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς εὐνοίας τοῦ κοινοῦ, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι προθύμως θέλουσιν ὑποστηρίξει αὐτὸ οἱ ἀπανταχοῦ φιλόμουσοι καὶ φιλοπάτριδες ὁμογενεῖς.

Ἡ συνδρομὴ αὐτοῦ, ἐτησίαι καὶ προπληρωτέαι, ὠρίσθη εἰς φράγκα 30, διὰ δὲ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἰς φρ. 20.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου.

ΔΙΟΝ. Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΛΟΣ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΙΡῶ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Η ΕΝΟΤΗΣ.

ΚΕΦ. Α'.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

ΑΡΘΡΟΝ 1.

Ἰδρύεται Ἑλληνικὸς Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος ἐν Καίρῳ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: Η ΕΝΟΤΗΣ, σκοπεύων τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, διὰ τῆς συστάσεως ἐνταῦθα Βιβλιοθήκης, Ἀναγνωστηρίου, δημοσίων ὁμιλιῶν καὶ ἀναγνωσμάτων, καὶ διὰ τῆς ἐμφυχώσεως ἐν γένει τῆς παιδείας, ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Β'.

ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

ΑΡΘΡΟΝ 2.

Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἶνε τακτικά,

ἐπίτιμα καὶ ἀντεπιστέλλοντα. Καὶ τακτικά μὲν εἶνε, πλὴν τῶν ἐν τῷ μητρώῳ ἐγγεγραμμένων ἰδρυτῶν, πᾶς Ἑλλήν τὸ γένος, παρουσιαζόμενος ὑπὸ δύο μελῶν καὶ γινόμενος δεκτὸς διὰ πλειονοψηφίας ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. Ἐπίτιμα δὲ μέλη ἀνακηρύσσονται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου πρόσωπα διαπρέποντα καὶ περιποιῦτα τιμῆν εἰς τὸν Σύλλογον ἢ ὠφελούντα αὐτὸν σπουδαίως. Ἀντεπιστέλλοντα δὲ ὅσα δύνανται νὰ ὦσιν ὠφέλιμα εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ Συλλόγου, ἐπιμελούμενα τῶν υποθέσεων αὐτοῦ ἐν ἄλλαις πόλεσι καὶ διοριζόμενα πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 3.

Ὁ Σύλλογος ἀνακηρύσσει ἐν γενικῇ συνέλευσει Δωρητὰς μὲν τοὺς ἐφάπαξ συνεισφέροντας 300 τοῦλάχιστον φράγκα εἰς χρήματα ἢ εἶδη ἀξίως, Εὐεργέτας δὲ τοὺς τοῦλάχιστον 600 φράγκα, καὶ Μεγαλοὺς Εὐεργέτας τοὺς τοῦλάχιστον 1,000. Πάντες δ' αὗτοι, ἂν μὴ ὦσι τακτικά τοῦ Συλλόγου μέλη, θεωροῦνται ὡς ἐπίτιμα.

ΑΡΘΡΟΝ 4.

Πᾶν τακτικὸν μέλος τοῦ Συλλόγου, μὴ καταβαλὼν τὴν ἐνιαύσιον καταβολὴν τοῦ ἐντός τοῦ πρώτου μηνός τοῦ ἔτους (ὅπερ ἄρχεται τὴν 1ην Δεκεμβρίου), θεωρεῖται παρητημένον καὶ διαγράφεται δὲν δύναται δὲ νὰ ἐγγραφῆ ἐκ νέου, ἂν μὴ προπληρώσῃ καὶ τὰ μέγιστα ἐκείνου καθυστερούμενα.

ΚΕΦ. Γ'.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

ΑΡΘΡΟΝ 5.

Ὁ Σύλλογος διοικεῖται ὑπὸ ἐν-σαμελοῦς

Συμβουλίου, ἐκλεγομένου κατ' ἔτος ὑπ' αὐτοῦ καὶ συγκριτομένου ἐξ ἑνὸς Προέδρου, δύο Ἀντιπροέδρων, ἐνὸς Γραμματέως, ἐνὸς Ταμῆα καὶ τεσσάρων Συμβούλων.

ΑΡΘΡΟΝ 6.

Ὁ Πρόεδρος, ἐκπροσωπῶν τὸν Σύλλογον κατὰ πάσας τὰς ἐξωτερικὰς αὐτοῦ σχέσεις, ἐφορᾷ εἰς τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἐπιβάλλει εἰς πᾶν μέλος τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ· συγκαλεῖ καὶ διευθύνει τὰς γενικὰς συνελεύσεις τοῦ Συλλόγου καὶ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου· ὑπογράφει μετὰ τοῦ Γραμματέως μὲν τὰ πρακτικά, τὰ ἐξ ρηθόμενα ἔγγραφα καὶ τὰ πρὸς πληρωμὴν ἐντάλματα, μετὰ τοῦ Τμητοῦ δὲ πάντα τὰ διπλότυπα τῶν εἰσπράξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 7.

Τὸν Πρόεδρον, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῦσιν οἱ Ἀντιπρόεδροι κατὰ τάξιν πλειονοψηφίας.

ΑΡΘΡΟΝ 8.

Ὁ Γραμματεὺς συντάσσει τὰ πρακτικά τῶν συνελεύσεων τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου, καὶ πάντα τὰ ἐξερχόμενα ἔγγραφα, συνυπογράφων ταῦτα μετὰ τοῦ Προέδρου· τινεῖ ἐν τάξει τὸ Ἀρχεῖον καὶ φυλάσσει τὴν σφραγίδα τοῦ Συλλόγου.

ΑΡΘΡΟΝ 9.

Ὁ Ταμῆας εἰσπράττει διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων, ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ αὐτοῦ, πᾶσαν πρόσδοτον τοῦ Συλλόγου καὶ πληρώνει πᾶν ἐξόδον αὐτοῦ, ἐγκε-

κριμένον υπό τοῦ Συμβουλίου, δυνάμει ἐντάλατος, ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως καὶ φέροντος προσηρτημένην ἐξόφλησιν, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν γίνεται ἡ πληρωμή· φυλάσσει τὰ χρήματα τοῦ Συλλόγου καὶ τηρεῖ τὸ Ταμεῖον ἐν πλήρει τάξει καὶ πάντοτε ἑτοιμον πρὸς ἐξέλεξιν· κρατεῖ τακτικά βιβλία τῆς διαχειρίσεώς του καὶ πάντα τὰ δικαιολογητικά αὐτῆς ἔγγραφα· δίδει δὲ κατὰ τριμηνίαν πρὸς τὸ Συμβούλιον ἰσολογισμόν, ἐξελεγχόμενον καὶ ὑπογραφομένον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 10.

Πάντες οἱ Σύμβουλοι εἶναι ἐξ ἴσου συνυπεύθυνοι ἐνώπιον τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν.

ΚΕΦ. Δ'.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ.

ΑΡΘΡΟΝ 11.

Αἱ συνελεύσεις τοῦ Συλλόγου καὶ αἱ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου εἶναι τακτικαὶ καὶ ἑκτακτικαί. Καὶ τακτικαὶ μὲν τοῦ Συλλόγου γίνονται κατὰ τριμηνίαν, ἑκτακτικοὶ δὲ ὡς αἰεὶ θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον τὸ Συμβούλιον, ἢ τὸ ἀπαιτήσωσιν ἐγγράφως καὶ διὰ προδήλους σπουδαῖον λόγον 10 τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου. Τακτικαὶ καὶ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου γίνονται κατὰ μῆνα, καὶ ἑκτακτικοί, ὡς αἰεὶ ἂν ὁ Πρόεδρος κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον.

ΑΡΘΡΟΝ 12.

Αἱ συνελεύσεις τοῦ Συλλόγου θεωροῦνται ἐν νομίμῳ ἀπαρτίᾳ, ὅταν παρῶσιν εἰς αὐτὰς τὰ ἡμίση πλεόν ἐνός τῶν ἐν Καίρῳ παρόντων τακτικῶν μελῶν· αἱ δὲ συνεδριάσεις τοῦ Συμ-

βουλίου, ὅταν παρῶσιν εἰς αὐτὰς 5 ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 13.

Ἐάν μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν ἔγγραφον πρόσκλησιν μὴ σχηματισθῇ νόμιμος ἀπαρτία, τὰ μετὰ τὴν τρίτην πρόσκλησιν παρόντα εἰς τὴν συνέλευσιν ἢ τὴν συνεδρίασιν μέλη ἢ Σύμβουλοι λογιζονται ὡς ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ προβαίνουν εἰς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν, ἣτις ἔχει κῦρος τέλειον διὰ τὴν ὀλομέλειαν.

ΚΕΦ. Ε'.

ΕΥΘΥΝΑΙ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ.

ΑΡΘΡΟΝ 14.

Τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Δεκεμβρίου ὁ Πρόεδρος συγκαλεῖ δι' ὀνομαστικῶν προσκλητηρίων, συνοδευμένων καὶ ὑπὸ ἀντιτύπου τοῦ ἐνιαυσίου ἀπολογισμοῦ, πάντα τὰ τακτικά μέλη εἰς γενικὴν συνέλευσιν, καὶ δίδωσι πρὸς αὐτὴν εὐθύνας τῆς διαχειρίσεως τοῦ Συμβουλίου. Ἢ συνέλευσις ἀμέσως ἐκλέγει τριμελῆ λογιστικὴν ἐπιτροπὴν, ἣτις ἐξελέγει τοὺς λογαριασμοὺς καὶ τὸ Ταμεῖον καὶ ἐκτίθει πρὸς τὴν Συνέλευσιν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελέξεώς της.

ΑΡΘΡΟΝ 15.

Μετὰ τὴν ἐξελέξιν ταύτην ἡ Συνέλευσις προβαίνει εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐννέα Συμβούλων διὰ μυστικῆς ψηφοδελτίων ψηφοφορίας καὶ διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας.

ΑΡΘΡΟΝ 16.

Οἱ οὕτως ἐκλεχθέντες ἐννέα Σύμβουλοι ἐκλέγουσιν ἀφ' ἑαυτῶν διὰ μυστικῆς ψηφοδελτίων ψηφοφορίας καὶ δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τὸν Πρόεδρον, τοὺς δύο Ἀντιπρό-

δρους, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν τοῦ Συλλόγου.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

ΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

ΑΡΘΡΟΝ 17.

Πόροι τοῦ Συλλόγου εἶνε: α) Τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς παντὸς τακτικοῦ μέλους πρὸς ἔκδοσιν τοῦ διπλώματός του, ὀριζόμενον εἰς φράγκα 5 ἐφάπαξ. β) Ἡ ἔτησία καταβολὴ παντὸς τακτικοῦ μέλους, ὀριζομένη εἰς 20 φρ. γ) Ἡ ἔτησία τῶν συνδρομητῶν τοῦ Ἀνογνωστηρίου συνδρομῆ, ὀριζομένη εἰς 10 φρ. κατ' ἐλάχιστον ὄρον. δ) αἱ ἐκούσiai συνεισφοραὶ τῶν τακτικῶν μελῶν καὶ προσφοραὶ τῶν δωρητῶν, εὐεργετῶν, καὶ μεγάλων εὐεργετῶν καὶ ἐ) κληροδοτήματα ὅσα δῆποτε γινόμενα πρὸς τὸν Σύλλογον.

ΚΕΦ. Ζ'.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

ΑΡΘΡΟΝ 18.

Ἡ Σφραγὶς τοῦ Συλλόγου φέρει ἐν μέσῳ μὲν τὴν ἐπιγραφὴν «ΕΝΟΤΗΣ» καὶ ὑπ' αὐτὴν δύο χεῖρας συγκρατουμένας, κύκλῳ δὲ στέφανον δάφνης καὶ περίξ τὰς ἐξῆς ἐπιγραφάς: ἄνω μὲν «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ», κάτω δ' ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ «ΕΝ ΚΑΙΡΩ».

ΑΡΘΡΟΝ 19

Ὁ Σύλλογος ἐορτάζει τὴν πανήγυριν τῆς ἐγκαθιδρύσεώς του κατὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου.

ΑΡΘΡΟΝ 20.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Συλλόγου πᾶσα ἡ περιουσία του, χρηματικὴ, κινητὴ ἢ

ἀκίνητος, μεταβαίνει εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων Σύλλογον.

ΑΡΘΡΟΝ 21

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς, συζητηθεὶς καὶ κυρωθεὶς ἐν γενικῇ Συνελεύσει, ὑποβληθήσεται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως· δὲν ἐπιτρέπεται δὲ ἀναθεώρησις αὐτοῦ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑτοῦς, ὅποτε δύναται νὰ τροποποιηθῇ, ἂν τοῦτο κριθῇ ἀναγκαῖον.

Ἐν Καίρῳ τῆ 1η Δεκεμβρίου 1875.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

ΙΩ. ΑΚΑΒΑΛΟΣ

Ἡ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

Τὴν 8(20 Φεβρουαρίου, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 1(2 Π. Μ. ἐτελέσθησαν μεγαλοπρεπῶς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου. Ἐν τῇ εὐρυχωρῳ καὶ κομψῳς ἡντρεπισμένη αἰθούσῃ τῶν γενικῶν Συνελεύσεων συνῆλθον ἀπὸ τῆς 10 ὥρας πλείστοι ἐκ τῶν προσκεκλημένων λογίων καὶ ἄλλων διακεκριμένων προσώπων, καὶ πλείστα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου. Περί τὴν 10 1)4 Π. Μ. ἀφίκοντο καὶ ὠδηγήθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὰς ἐπίτηδες δι' αὐτοὺς ὠρισμένας τιμητικὰς θέσεις ὅτε ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Γενικὸς Πρόξενος Κ. Ι. Πέρβελης

καὶ ὁ τῆς Αἰγυπτιακῆς Διοικήτης Καίρου ἐξοχώτατος Ὁμέρ Πασσᾶς. Τὴν 10 1(2) ἐπακριβῶς ἀφίκετο ἡ Α. Π. ὁ Πατριάρχης Σωφρόνιος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου σου, Ἀγίου Ξανθουπόλεως, καὶ, ὁδηγηθεὶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐπὶ τῆς προεδρικῆς ἐξέδρας, ἐτέλεσεν αὐτόθι ἀγιασμὸν καὶ ἀπήλυθε πρὸς τὸν Ὑψιστον δεήσεις ὑπὲρ εὐδοξίας τῶν ἔργων τοῦ Συλλόγου καὶ ὑπὲρ τῶν ἰδρυτῶν καὶ μελῶν αὐτοῦ. Μετὰ τὴν ἱεροπραξίαν δὲ ταύτην ἀπήγγειλε πρὸς τὴν ὁμήγουριν μετὰ ἰδιαζούσης εὐφραδείας τὴν ἐξῆς προσλαλιάν.

« Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα ὦσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν. » (Ἰωάν. 17, 6.)

Φιλόμουσοι Κυρίαὶ καὶ Κύριοι, Τέκνα μου ἐν Χριστῷ ἀγαπητὰ καὶ περισπούδαστα!

ΕΝΟΤΗΣ ἐκλήθη μάλα προσηκόντως ὁ ἐν τῇ λαμπρᾷ ταύτῃ μητροπόλει τῆς Αἰγύπτου Ἑλληνικὸς Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος, ὃν ἀριτίως συνέστησεν ἡ πεφωτισμένη φιλομουσία καὶ ἡ ἀκραιφνῆς φιλογένεια τῶν ἐνταῦθα ὁμογενῶν, καὶ οὐτινος τὴν ἐπίσημον ἐγκαθίδρυσιν τελούμεν ἀξιοπρεπῶς, ἀλλὰ δὴ καὶ ἀγιάζομεν εὐσεβοφρόνως διὰ τῶν λόγων τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗς εἶπε πρὸς τὸν Οὐράνιον αὐτοῦ Πατέρα, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ διδάσκων καὶ ἐντελλόμενος· « Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα ὦσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν. »

Ἡ ὑψηλὴ καὶ θεοπρεπῆς αὕτη προσευχὴ

ἔστω λοιπὸν τὸ ἱερὸν σύμβολον καὶ ὁ μέγας σκοπὸς τοῦ ἡμετέρου ἑλληνικοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου, καὶ εὐξώμεθα σήμερον πρὸς τὸν Παντοδύναμον Θεόν, τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπως εὐλογησῇ καὶ ἀγιασῇ τὸν Σύλλογον τοῦτον, ὅστις οὐδὲν ἄλλο προτίθεται, εἰμὴ ἵνα, ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῷ, ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενεῖς καὶ ὁμοδόξους τὴν χριστιανικὴν τοῦ πνεύματος ἐνότητα, καλλιεργῶν τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, συντελῶν πρὸς τὴν διάδοσιν τῆς προγονικῆς σοφίας καὶ παιδείας, καὶ φιλοτίμως ἐργαζόμενος καὶ αὐτός, πρὸς τὸν ἀληθῆ φωτισμὸν, καὶ τὴν ὁλοσχερῆ τοῦ γένους ἡμῶν εὐημερίαν καὶ σωτηρίαν.

Οἱ ἀξιότιμοι Ἰδρυταί, ὡς καὶ πάντα τὰ ἐν τιμα Μέλῃ τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ τούτου Συλλόγου εἰσὶν, ἀναντιρρήτως, πάσης τιμῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης ἐπάξια· διότι ἐν τῷ μέσῳ τῆς Αἰγύπτου, ὑπὸ τὰς κλεινὰς καὶ φαινὸς ταύτας Πυραμίδας, ἀναρτῶσι θαρραλέως, καὶ ἀνάπτουσιν ἑλληνοπρεπῶς λυχνίαν ἑλληνικὴν, τῆς ὁποίας τὸ γλυκὺ καὶ ἄσβεστον φῶς θὰ φωτίσῃ, βεβαίως, πολλοὺς, ὑπὸ τὴν προστασίαν μάλιστα καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἀντίληψιν τῆς πατρικῆς καὶ φιλομούσου Κυβερνήσεως Ἰσμαὴλ τοῦ Α'. τοῦ εὐγενοῦς καὶ πεφωτισμένου Κεδδίου καὶ ἄρχοντος τῆς περικλειοῦς ταύτης χώρας, ἧτις γοργῶ τῷ βήματι σπεύδει, ὁσημέραι, πρὸς τὰ φῶτα καὶ τὸν πολιτισμὸν, καὶ διὰ τῶν νέων αὐτῆς μεγαλουργημάτων, φιλοτιμεῖται νὰ ἐπαναφέρῃ τὰς ἐνδοξοὺς ἐκείνας ἡμέρας τῶν Πτολεμαίων αὐτῆς βασιλείων.

Οἱ πανταχοῦ γῆς ἑλληνικοὶ φιλόμουσοι ἡ Φιλεκπαιδευτικοὶ Σύλλογοι, ἀξιότιμοι Κυρίαὶ καὶ Κύριοι, εἶναι αἱ χρῆσταί τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐλπίδες, συνάμα δὲ καὶ τὰ ἰσχυρὰ καὶ νικηφόρα ὄπλα τοῦ φωτός, δι' ὧν θὰ κατα-

ἐλιθῆ θάσσον ἢ βράδιον, ἢ ἐν πολλοῖς ἄγνοια καὶ ταλαιπωρία τοῦ πολυπαθοῦς ἡμῶν ἔθνους, τὸ ὅποιον, ὡς τὸ πάλαι, πρὸ χιλιάδων ἐνιαυτῶν ἐκρατσίωθη καὶ διέπρεψε διὰ τῆς καλλιέργειας τῶν γραμμάτων, καὶ ἐδοξάσθη ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ, ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ ἐντῇ φιλοσοφίᾳ, γενόμενον ὁ τῶν ἐθνῶν σφράγιστος διδάσκαλος, τοιοῦτοτρόπως καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας χρόνους, τὸ Ἑλληνικὸν ἡμῶν ἔθνος διὰ τῶν τεχνῶν, διὰ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν γραμμάτων, θὰ δυνήθῃ, πρὸ πάντων, νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς ἱεροὺς καὶ διακαεῖς αὐτοῦ πόθους, καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν περισπούδαστον ἐκείνην ΕΝΟΤΗΤΑ τοῦ πνεύματος, ὑπὲρ ἧς οἱ Πανελλήνιοι ὀφείλουσι νὰ ἐργάζονται ἀνεκδότης, μιμούμενοι καὶ ζηλεύοντες τὰ ἰσχυρὰ καὶ σοφὰ ἔθνη τῆς Δύσεως.

Πολλῶν αἰῶνων δυστυχήματα κατέστησαν ἡμᾶς ἐλεεινοὺς! Καὶ ἀναμφιβόλως ἠθέλαμεν ἐκλείπει ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ὡς ἐξέλιπον πολλὰ ἄλλα ἔθνη καὶ λαοί, ἐὰν μὴ εἶχομεν γλῶσσαν θεῖαν καὶ ἀθάνατον, τὴν Ἑλληνικὴν, ἀλλὰ καὶ πίστιν ἀγίαν καὶ θεοδόξον, τὴν ὀρθόδοξον Χριστιανικὴν. Δι' ἀμφοτέρων τούτων τῶν σεπτῶν καὶ ἀκηράτων κειμηλίων, ἅτινα ἐθαύμασαν καὶ ἐσεβάσθησαν οἱ παρελθόντες αἰῶνες, διετήρησαν δὲ διὰ πάσης θυσίας οἱ αὐοίδιμοι πατέρες ἡμῶν καὶ παρέδωκαν εἰς ἡμᾶς ὡς κληρονομίαν ἀτίμητον καὶ ἀρίζηλον, δι' αὐτῶν τούτων, τῆς γλώσσης καὶ τῆς πίστεως ἡμῶν, θὰ φανῶμεν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἄξιον τῆς λαμπρᾶς ἡμῶν καταγωγῆς καὶ τῆς ὑψηλῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀποστολῆς, ἐκπαιδευόμενοι καὶ προκόπτοντες πάντοτε εἰς τὰς τέχνας καὶ εἰς τὰς ἐπιστήμας, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν ζῶην, τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ἐλευ-

θερίαν τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ ἐξασκούντες, ταύτοχρόνως, εἰς τε τὸν κοινωνικὸν καὶ τὸν οἰκογενειακὸν ἡμῶν βίον τὰ θεῖα καὶ ἔθνοσωτήρια παραγγέλματα τῆς Χριστιανικῆς εὐσεβείας, ἧς ἀνευ δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τῆς γῆς οὔτε χαρὰ καὶ εὐημερία ἀληθῆς, οὔτε ὑγεία καὶ δύναμις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.

Πλήρεις χρηστῶν ἐλπίδων, καὶ ἐπ' ἀγαθῶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδος τελούντες σήμερον τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου τῆς ἡμετέρας πόλεως, εὐλογοῦμεν ἀπὸ καρδίας τοὺς ἰδρυτὰς αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ φιλόμουσα μέλη, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὴν Σεβαστὴν τοῦ Ἀντιβασιλέως Κυβέρνησιν, ἧτις ἐτίμησεν ἡμᾶς καὶ ἐνεθάρρυνε πρὸς τὰ καλὰ ἔργα, διὰ τῆς παρουσίας τοῦ ἐξοχωτάτου Ὁμέρ Πασσᾶ, Διοικήτοῦ τῆς Πόλεως ταύτης, εὐχαριστοῦμεν τὸν ἀξιότιμον ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κύριον Πέρβελην, ὡς καὶ τοὺς ἐντιμοτάτους Προξένους τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυναμειῶν, οἵτινες κοσμοῦσιν αὐτοπροσώπως τὴν καλὴν ταύτην πανήγουριν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων.

Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐν ᾧ εἰσὶ πάντες οἱ θεσσαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι, εὐλόγησον καὶ ἀγίασον τὴν ἐνότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου, ἵνα ὦμεν τετελειωμένοι εἰς ἐν πρὸς τὰ καλὰ καὶ τὰ κοινωφελῆ ἔργα, δι' ὧν δοξάζεται τὸ πανάγιον ὄνομά σου, καὶ εὐτυχεῖ ἐν πᾶσι τὸ γένος ἡμῶν· γένοιτο!

Μετά τὸν σπουδαῖον καὶ λίαν ἐμβρι-
θῆ αὐτὸν λόγον, ὅστις βαθυτάτην ἐνε-
ποίησεν εἰς πάντας ἐντύπωσιν, ἡ Α. Π.
προσεκάλεσε παρ' ἑαυτῆ τὸν Κ. Πρόεδρον
τοῦ Συλλόγου, ὅστις ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς
ἐξέδρας, ἀνέγνω τὸν ἀκόλουθον λόγον.

Σεμνήν καὶ μουσοπρεπῆ ἄγομεν ἐνταῦθα
σήμερον τελετήν. Τὸ ἱεροπρεπές δὲ καὶ θε-
σπέσιον, δι' ὧν περιέβαλεν αὐτὴν ὁ σεβαστὸς
ἡμῶν Ποιμενάρχης, εὐδοκίας νὰ παραστῆ ἐν
μέσῳ ἡμῶν καὶ νὰ ἐπιδαφιλεύσῃ ἡμῖν τε καὶ
τοῖς ἔργοις ἡμῶν τὰς πολυτίμους εὐχὰς καὶ
εὐλογίας του, ἐκορύφωσαν καὶ ἐξῆραν κατὰ
πολύ τὴν λαμπρότητα, ἣν ἐπιφέρει εἰς τὴν
τελετήν ταύτην ἡ παρουσία τοῦ τε ἐξοχω-
τάτου τῆς πόλεως ταύτης Διοικητοῦ καὶ τῶν
λοιπῶν τῆς πεφωτισμένης τοῦ Κεδίβου Κυ-
βερνήσεως λειτουργῶν, τοῦ ἀξίου ἀντιπροσώ-
που τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ τῶν λοι-
πῶν προξένων τῶν φίλων Δυνάμεων, τῶν φι-
λοκάλων τέλο; Κυριῶν καὶ τῶν φιλομούσων
Κυριῶν.

Βλέπω εἰς τὰς ὄψεις πάντων ὑμῶν, Κύριοι,
ἐπανθοῦσαν κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην τὴν
ἡρεμὸν καὶ γαλήνιον ἐκείνην φαιδρότητα, ἣν
παράγει ἡ ἐνδόμυχος συναίσθησις, ἡ πηγὰς
ζουσα ἐκ τῆς ἱκανοποιήσεως πόθου τινὸς πνευ-
ματικοῦ. Ναί! ἡ φαιδρότης ὑμῶν δὲν φέρει
τὸν τύπον τῆς χαρμονῆς, ἣν παράγει ἡ εὐ-
πάθεια, ἥτοι ἡ ἡδονή, ἡ προκύπτουσα ἐκ
τῆς ἱκανοποιήσεως σωματικῆς τινος εἰσαδή-
ποτε ἐπιθυμίας, ἀλλ' εἶναι ἀπαύγασμα ὀλβιό-
τητος καὶ φέρει τὴν σφραγίδα τῆς εὐ-
φροσύνης, ἣν ἐπιθέτει εἰς τὸ πρόσωπον
τοῦ ἀνθρώπου ἡ συναίσθησις ἐκπληρώσεως
πόθου τινὸς πνευματικοῦ.

Τίς δὲ ὁ πνευματικὸς οὗτος πόθος, ὃν
πάντες ἐνδομύχως συναισθανόμεθα ἐκπληρού-
μενον κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην; διατὶ δὲ
τοσοῦτον εὐφροσύνας διατίθεισιν ἡμᾶς ἡ συν-
αίσθησις τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ πόθου αὐτοῦ;

Τὸ τῆς γραφῆς « οὐκ ἐν ἄρτῳ μόνῳ ζή-
σεται ἄνθρωπος » εἶναι ἀλήθεια πανθομολο-
γουμένη καὶ καθεκάστην ἐμπράκτως ἀπο-
δεικνυμένη. Ὁ ἄνθρωπος, Κύριοι, ἵνα ζήσῃ,
ὡς ἄνθρωπος ἐννοεῖται, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκη-
ν οὐ μόνον σωματικῆς, ἀλλὰ καὶ πνευμα-
τικῆς τροφῆς, διότι καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ δὲν
εἶναι ἀπλῶς ὕλική, ὡς ἡ τῶν ἄλλων ζῶων,
ἀλλὰ συνάμα καὶ πνευματικὴ.

Δὲν ἀρκεῖ λοιπὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ
τρέφῃ καλῶς, νὰ ἐνδύηται κομψῶς, νὰ κοι-
μᾶται μαλακῶς, ν' ἀπολαμβάνῃ ἐνὶ λόγῳ
πασῶν τῶν εὐμαρειῶν καὶ ἀναπαύσεων· ὅχι
ἔχει ἀνάγκη ἀπόλυτον καὶ πνευματικῶν ἐν-
τροφήσεων καὶ ἀπολαύσεων· διότι τὸ λογικὸν
κῦτόν, ὅπερ καὶ μόνον διακρίνει αὐτὸν ἀπὸ
τῶν λοιπῶν ζῶων, ἀποναρκοῦται, φθισθῆ καὶ
σβέννυται, ἅμα ὡς διὰ μακροῦ στερηθῆ τῆς
πνευματικῆς τροφῆς, ἣν παρέχουσιν αὐτῷ αἱ
ποικίλαι τῆς διανοίας ἐργασίαι. Ὁρησκεία
δὲ, ἠθικὴ καὶ ἐπιστήμη, εἶναι αἱ τρεῖς ἀέναντι
καὶ ζωφόροι πηγαί, ἀφ' ὧν ὁ ἄνθρωπος ἀ-
φθονα προξίζεται διὰ τῆς διανοίας τὰ πνευ-
ματικά του σιτία. Ἴνα δ' ὅμως ἡ διάνοια
τοῦ ἀνθρώπου καταστῆ ἱκανὴ νὰ παραλαμ-
βάνῃ ἀφθόνως καὶ ν' ἀφομοιῶ ἀκινδύνως τὰ
προσαγόμενα αὐτῇ πνευματικὰ σιτία, ἀνάγκη
ἔχει καταλλήλου καὶ συνεχοῦς πρὸς τοῦτο
ἀσκήσεως· διότι ἄνευ τῆς μεθοδικῆς ταύτης
ἀσκήσεως ἡ διάνοια ἡ ἀδυνατεῖ νὰ χωνεύσῃ,
καὶ συναφομοιώσῃ, καὶ καταστήσῃ χρῆσιμα.

καὶ ἐπωφελεῖ εἰς τὴν πνευματικὴν ζῶην τοῦ
ἀνθρώπου τὰ δι' αὐτῆς εἰσαγόμενα πνευματικὰ
σιτία, ἢ διαφθεῖρει καὶ ἐκφυλίζει αὐτὰ, οὕτω
δὲ καταπονεῖται καὶ ἀδρανεῖ ἢ ἀποπλανᾶται.

Ἡ μεθοδικὴ αὕτη τῆς διανοίας ἀσκήσις
ἀποτελεῖ τὴν κοινῶς καλουμένην ἐκπαίδευ-
σιν, δι' ἧς βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον συνεθί-
ζεται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν διανοητικὴν ἐρ-
γασίαν καὶ ἀνάγεται ἀκόπως καὶ ἀνεπαισθη-
τως ἡ διάνοιά του ἀπὸ τῶν ἀπλουστέρων καὶ
εὐχερσετέρων ἐπὶ τὰ συνθετώτερα καὶ δυσχε-
ρέστερα, ὥστε καθίσταται ἱκανὴ εἰς τὴν κατά-
ληψιν παντὸς ὅτι ἐπιστητὸν καὶ χειραγωγῆ
τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ εὐ-
δαιμονίαν καὶ ὀλβιότητα.

Αὐτὸς εἶνε, Κύριοι, ὁ διακαὴς πνευματι-
κὸς πόθος, ὃν πᾶς τις αἰσθάνεται ἐν ἑαυτῷ,
καὶ οὗ ἡ ἐκπλήρωσις γεννᾷ τὸ μύχιον ἐκεῖνο
τῆς εὐφροσύνης αἰσθησις, τὸ ἀπεικονιζόμενον
ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν εἴδει θεσπεσίου
φαιδρότητος, οἶαν, ὡς πρὸ ὀλίγου ἔλεγον, πα-
ρατηρεῖ τις ἐπανθοῦσαν εἰς τὰς ὄψεις πάν-
των ὑμῶν.

Ξένοι ἡμεῖς εἰς τὸν εὐδαίμονα καὶ φιλό-
ξενον τοῦτον τόπον, ἀπολαύμεν ἕκαστος διὰ
τῆς ἀόκνου καὶ ἐντίμου ἐργασίας του σχετι-
κῆς τινος εὐμαρειᾶς· πολλοὶ τινες ἐξ ἡμῶν
μάλιστα ζῶσιν ἐν ἀνέσει, ἄλλοι δὲ καὶ ἐν
ἀφθονίᾳ ἢ καὶ ἐν πλούτῳ, παντοίων καὶ ποι-
κίλων τέρψεων καὶ ἡδονῶν γευόμενοι· εἴμεθα
πλούσιοι ὅπως δὴποτε σωματικῶς ἐνταῦθα,
δὲν πεινώμεν τοῦλάχιστον. Ἄλλ' ὅποια ἡ
κατατρέφουσα πάντας ἡμᾶς πνευματικὴ πε-
νία! πάντες ἀνεξαιρέτως πεινώμεν, λιμοκτοῦ-
μεν πνευματικῶς, καὶ ἡ πνευματικὴ ζῶη πάν-
των ἡμῶν ἐνταῦθα εἶναι ἀθλία καὶ ἀνυπόφο-

ρος. Ἄλλ' ἡ στέρσις πράγματός τινος γεννᾷ
τὴν ἐπιθυμίαν· ὁ πεινῶν ἐπιζητεῖ ἄρτον· ὁ δι-
ψῶν ἐπιθυμεῖ ὕδωρ· ὁ ἐν τῇ σκοτίᾳ καθειργ-
μένος ἐπιθυμεῖ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Διὰ τοῦτο
καὶ ἡμεῖς πάντες, καίτοι εὐποροῦντες ὅπως δὴ ἡ-
ποτε ὕλικῶς ἐνταῦθα, πεινώμεν ὁμως καὶ δι-
ψῶμεν πνευματικῶς, καὶ σφοδρὸν αἰσθανόμε-
θα τὸν πόθον τοῦ ν' ἀπολαύσωμεν τροφῆς
πνευματικῆς.

Δικαίως ἄρα φαιδρὰν ἔχομεν τὴν ὄψιν πάν-
τες σήμερον ἐνταῦθα· διότι τί βλέπομεν ἐνώ-
πιόν μας; πνευματικὴν τράπεζαν, ἣν ὁ ζῆλος
καὶ ὁ πατριωτισμὸς ἐνίων ἐκ τῶν ἐνταῦθα
ὁμογενῶν, φιλοτίμως κῦτρέπισε καὶ παρέθηκεν
εἰς κοινὴν καὶ διαρκῆ πνευματικὴν εὐωχίαν
πρὸς πάντα δὴποτε πεινῶντα πείναν πνευμα-
τικὴν. Ναί, Κύριοι! ὁ Σύλλογος, οὗ σήμερον
τελοῦμεν οὕτω λαμπρῶς τὴν ἐγκαθίδρυσιν,
οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἡ κοινὴ πνευματικὴ πανδαι-
σία, ὁμοία πρὸς τὰς ἀ γ ά π α ς τῶν πρώτων
Χριστιανῶν. Ὡς τότε τινες τῶν ἐν Χριστῷ
ἀδελφῶν ἀφθόνους κῦτρέπιζον ἐν ταῖς ἐκκλη-
σιαῖς τραπέζας, εἰς ἃς παρεκάθηντο καὶ συν-
εισιτιῶντο πάντα τὰ μέλη τῆς κοινότητος,
οὕτω καὶ νῦν τινες τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν,
φιλοτίμως καὶ πατριωτικῶς σκεπτόμενοι καὶ
ἐνεργοῦντες, συνέστησαν τὸν Σύλλογον τοῦ-
τον καὶ παρέχουσιν αὐτὸν εἰς πνευματικὴν εὐ-
ωχίαν πρὸς πάντα τῆς ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς
παροικίας τὰ μέλη.

Ἄλλ' ἐπρόφερα, Κύριοι, πρὸ ὀλίγου
καὶ ἐπανέλαβα τὴν γλυκυτάτην, τὴν ἰσ-
ρὰν λέξιν πατριωτισμὸς· μὴ τάχα
εἰς ἐνθουσιασμοῦ ἀκαίρου ἢ κατὰ παρα-
δρομὴν ἐξεστόμισα αὐτήν; διότι τί κοινὸν
μεταξὺ φιλικπαίδευτικοῦ ἰδρύματος καὶ πα-

τριωτισμού; οὐχί! οὐτ' ἐνθουσιασμός, οὐτε λάθος μὲ ἤγαγον εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῆς λέξεως πατριωτισμός. Καὶ ἐξηγοῦμαι.

Θρησκεία, παιδεία καὶ ἐθνισμός εἶνε διὰ τὸν Ἕλληνα τρία τινὰ ἀλληλένδετα καὶ ἀναποσπαστῶς ἠνωμένα, εἶνε δι' αὐτὸν ἡ Τριάς ἡ Ἁγία, ἡ πληροῦσα πᾶσαν αὐτοῦ τὴν πνευματικὴν ζωὴν. Δὲν δύναμαι ποτὲ νὰ ἐνοήσω τὸν Ἕλληνα, μὴ σεβόμενον, μηδὲ στοργὴν ἀπειρον τρέποντα πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων του, τὴν παρηγηρήσασαν ἀείποτε τὸ ἔθνος του κατὰ τὰς ὀδυνὰς καὶ φρικώδεις δοκιμασίας του, καὶ διασώσασαν ἀλύμαντον καὶ σῶαν τὴν ἐθνικότητά του ἐν μέσῳ τοσοῦτων κινδύνων καὶ περιπετειῶν. Δὲν δύναμαι ὁμοίως νὰ ἐνοήσω τὸν Ἕλληνα, μὴ φίλον τῆς παιδείας, ἥτις καὶ πάλαι μὲν ἐδόξασε τὸ ἔθνος αὐτοῦ, καὶ τὴν σημερινὴν δὲ πολιτικὴν ἀναβίωσιν καὶ ἐθνικὴν παλιγγενεσίαν του παρεσκεύασε καὶ ἐπεσφράγισε. Καὶ ἄρα δὲν δύναμαι νὰ ἐνοήσω Σύλλογον φιλεκπαιδευτικόν, ὑπὸ Ἑλλήνων συγκροτούμενον, χωρὶς ν' ἀποδώσω εἰς τὴν ιδέαν τῆς συστάσεως καὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ σπουδαίαν πατριωτικὴν ἐνέργειαν καὶ σημασίαν.

Ὁ Σύλλογος λοιπὸν οὗτος εἶναι οὐ μόνον ναὸς πρὸς λατρείαν ἐν αὐτῷ τῶν Μουσῶν, ἀλλὰ καὶ χῶρος ἱερός, προωρισμένος ν' ἀναμιμήσκῃ διαρκῶς ἡμῖν, τοῖς ἐσθίουσι τὸν πικρὸν ἄρτον τῆς ξενιτείας, τὴν ἀποῦσαν πατρίδα. Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ, ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ, κατὰ τὰς συνεδριάσεις καὶ τὰς διδασκαλίας διαλέξεις, πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ προσερχόμενοι θὰ θύωσιν εἰς τὰς Μούσας, τὰς ἁγνάς αὐτάς καὶ σεμνάς ἑλληνίδας παρθέλους. Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, εἰσερχόμενοι ἐν-

ταῖθα, θ' ἀκούωμεν μελιχρὸν τινα φωνὴν ἀοράτως περιβοηθοῦσαν, φωνὴν ἐνθαρρύνσεως καὶ παρηγορίας ἐν ταῖς θλίψεσι καὶ ταῖς περιπετειαῖς τῆς ξενιτείας, τὴν φωνὴν τῆς παμφιλτάτης πατρίδος, λέγουσαν ἡμῖν ἀποῦ δύο ἢ τρεῖς εἰσι συνηγμένοι ἐν τῷ ὀνόματί μου, καὶ γὰρ ἐν μέσῳ αὐτῶν». Τὴν φωνὴν ταύτην τὴν μελιχρὰν θ' ἀναγνωρίζῃ πάραυτα ἡ καρδιά ἡμῶν, καὶ ὡς τὸ ἀκκπλανηθὲν ἐρίφιον, ἀναγνωρίζον τὴν προσφιλέτη φωνὴν τῆς ἀνακαλούσης μητρὸς, τρέχει καὶ σκιρτῶν ἐπανέρχεται παρ' αὐτῇ, οὕτω καὶ δι' ἡμᾶς ἡ φωνὴ αὕτη ἡ μυστηριώδης τῆς ἀποῦσης πατρίδος θέλει χρησιμεύει ὅπως διαρκῶς συγκρατῇ τὴν διάνοιαν ἡμῶν ἀναποσπαστῶς προσηλωμένην εἰς αὐτήν.

Πρὶν ἢ καταλύσω τὸν λόγον, Κύριοι, ἀναπόφευκτον θεωρῶ νὰ ὑπομνήσω ὑμῖν, ὅτι τὸ φιλολογικὸν τοῦτο καθίδρυμα, καθ' ὃ μὲν Ἑλληνικόν, διατελεῖ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ λαοφιλοῦς ἡμῶν Βασιλέως Γεωργίου καθ' ὃ δὲ ἰδρυμένον ἐν τῷ φιλοξενίῳ τῆς Αἰγύπτου ἐδάφει, διατελεῖ ὑπὸ τὴν φιλοξενίαν τοῦ πεφωτισμένου Κεδίβου Ἰσμαήλ καθ' ὃ δὲ τέλος εὑρισκόμενον ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ πατριαρχικοῦ τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐκκλησίας θρόνου καὶ ἄρτι ἁγιασθὲν διὰ τῆς χάριτος αὐτῆς, διατελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν προστασίαν τοῦ σεβαστοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Κ. Σωφρονίου.

Διόπερ παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς, ἵνα μιᾷ φωνῇ καὶ ἐνὶ στόματι συνανακραζώμεν:

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος!

Ζήτω ὁ Κεδίβης τῆς Αἰγύπτου Ἰσμαήλ!

Ζήτω ὁ Πατριάρχης ἡμῶν Σωφρόνιος!

Μετὰ τὰς ζωηρὰς καὶ ἐγκαρδίους τῆς ὁμηγύρεως ζητωκραυγῆσεις ἀπήλυθονεν ὁ Κ. Πρόεδρος τὸν λόγον πρὸς τοὺς παρόντας ξένους, καὶ προσεφώνησεν αὐτοῖς γαλλιστὶ τάδε:

Στρέφω ἤδη τὸν λόγον πρὸς ὑμᾶς, ἀνώτατοι λειτουργοὶ τῆς πεφωτισμένης τοῦ Κεδίβου Κυβερνήσεως, ἀντιπρόσωποι τῶν πολιτισμένων Ἐθνῶν, Κυρίαὶ καὶ Κύριοι ἐπισκεπταί, οἵτινες εὐηρεστήθητε νὰ τιμήσητε ἡμᾶς, παριστάμενοι εἰς τὴν πνευματικὴν ταύτην πανήγυριν! Βύχαισι τῶ ὑμῖν πᾶσιν ἀπὸ καρδίας ἐξ ὀνόματος τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου διὰ τὴν εὐγενῆ σπουδὴν, μεθ' ἧς ἀπεδέξασθε τὴν ἡμετέραν πρόσκλησιν. Ἡ ἐν τῇ τελετῇ ταύτῃ παρουσία ὑμῶν, ἣν θεωροῦμεν ὡς δείγμα ἀσφαλὲς τῆς πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν ἡμῶν συμπαθείας σας, εἶνε δι' ἡμᾶς παρόρμημα σπουδαῖον, ὅπερ θέλει πολὺ μᾶς ἐμψυχώσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ δυσκόλου ἔργου, ὅπερ ἀνελάβομεν. Ὁφίλω ἐν τούτοις νὰ ὁμολογήσω ὑμῖν εἰλικρινῶς, Κύριοι, ὅτι δὲν ἀμφίβαλλον ποσῶς περὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς εὐμενῶν αἰσθημάτων σας, διὰ τὸν ἐξῆς λόγον· διότι πάντες εἴθε ὁπαδοὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, χωρὶς ἴσως καὶ νὰ τὸ ὑποπτεύητε, καὶ ἐπομένως συμπαθεῖτε ἐνοστικῶς πρὸς πᾶν ὅ,τι σχετίζεται ὅπωςδήποτε πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν, ἢ μᾶλλον πρὸς πᾶν ὅ,τι εἶνε Ἑλληνικόν.

Ἐξηγῶ ὑμῖν τὴν ιδέαν μου ταύτην ἄλλ' ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἐκθέσω πρὶν τί διὰ τῆς λέξεως Ἑλληνισμός ἐννοῶ ἐγώ. Κατ' ἐμὲ Ἑλληνισμός δὲν εἶνε τὸ σύνολον τῶν ποικίλων ἐθολογικῶν χαρακτήρων, οἵτινες προσδιορίζουσιν ὁμάδα τινα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τὸ Ἑλληνικόν ἔθνος ὅχι!

Ἑλληνισμὸν ἐγὼ ὀνομάζω τὸ σύνολον τοῦ ὅ,τι ἀγαθόν, ἀληθὲς καὶ καλὸν ἠδυσθήθη νὰ παραγάγῃ ἡ ἀνθρωπότης ἐν ἐποχῇ μεμακρυσμένη ἡμῶν καὶ διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῶν προσταθειῶν φυλῆς προνομιούχου τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ πλέον πάσης ἄλλης πεποιτισμένης διὰ τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καταλλήλων φυσικῶν δώρων.

Ἐρχομαι νῦν εἰς τὴν ἐξήγησιν, ἣν σᾶς ὑποσχέθη. Ὁ πολιτισμὸς, Κύριοι, λαβὼν τὴν γένεσίν του ἐν τῇ ἀπωτάτῃ Ἀνατολῇ, ἐπεξετάθη ἐκεῖθεν ἡρέμα ἐφ' ὅλης τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, καὶ, ἀκολουθῶν ἦν καὶ τὸ φῶς πορείαν, ἐβάδισε σταθερῶς ἐξ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμᾶς. Κατὰ τὴν περιπλάνησίν του ταύτην ἰς διάφορα ἐπεστάθμευσε τῆς Ἀσίας μέρη, εἰς τὰς Ἰνδίας τὸ πρῶτον, εἰς τὴν Περσίαν καὶ τὴν Χαλδαίαν ἔπειτα, εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀκολουθῶν. Ἐν ἐκάστῳ δὲ τῶν σταθμῶν τούτων ἀνεπαύετο, ἐπεσιτίζετο, ἐφόδια παρελάμβανε δαψιλῆ, πρὶν ἢ ἐκκινήσῃ πρὸς ἐπιχείρησιν νέας ὁδοπορίας. Ἄξεστος ὁμως καὶ ἀμφίβουλος ἱκανῶς καὶ στίγματα φέρων ἔτι βαρβαρότητος, οὐδεμίαν ἄλρις ἐκείνου εἶχε προσενέγκῃ σπουδαίαν ὑπηρεσίαν τῇ ἀνθρωπότητι, οὐδὲν εἶχε παραγάγει διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεάς. Καὶ μόνον ὅτε, ἀφίγων ὀπίσω τὴν γηραιὰν καὶ ἐξηνητημένην Ἀσίαν, καὶ ἐρχόμενος νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν νεάζουσαν καὶ ἔμπλεων παρθενικῆς ραγμάτων Εὐρώπην, ἐστάθμευσεν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ περσονῆσῳ, μόνον τότε ἀπηλλάγη τελείως τῶν βαρβαρικῶν πεδῶν, ἠγνίσθη καὶ μετεβλήθη εἰς τὸν ὑψηλὸν ἐκεῖνον Ἑλληνισμόν, ὅστις τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα παρήγαγε θαυμασία, ὅστις τὸν κόσμον σύμπαντα ἐφώτισεν, ὅστις καὶ σήμερον ἔτι σωτήριον καὶ ἀδιαφι-

λονείκητον ἐξακολουθῆ νὰ ἐξασκῆ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης. Ἐχρησίμευσεν λοιπὸν ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ὡς τις διῆλυστὴρ εἰς τὸν πολιτισμὸν, οὗ τὰ θολὰ ἔτι καὶ βροχωρώδη νάματα, διῆλυθέντα διὰ τῆς εὐγενοῦς ταύτης φυλῆς, καὶ σακκελισθέντα, κατέστησαν ν διαυγῆ καὶ εὐχρυμα καὶ ἀπέκτησαν τὰς ἀπαίτουμένας πρὸς κοινὴν καὶ ἐπωφελεῖ χροῖσιν ποιότητας. Ἐκτοτε δὲ Ἑλληνισμοὺς καὶ πολιτισμοὺς συνεταύτισθησαν εἰς βαθμὸν ταιούτον, ὥστε καὶ αἱ λέξεις αὐταί, αἱ πρὸς ἔκφρασιν αὐτῶν χρησιμεύουσαι, ἀπέβησαν, ὡς εἶπεῖν, συνώνυμοι.

Ἴδού, Κύριοι, διατι σὰς ἔλεγον πρὸ ὀλίγου, ὅτι εἴθε ὀπαδοὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Πᾶς ὄντως πεπολιτισμένος ἄνθρωπος, πᾶς ἐραστὴς τῶν γραμμάτων, τῆς ἐπιστήμης, καὶ τῆς τέχνης, οὐδὲν πράττει ἄλλο ἢ ὁμολογεῖ πίστιν ἀγνήν καὶ εἰλικρινῆ πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἄλλ' ἂν σεῖς, Κύριοι, καθὸ ὀπαδοὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, στέργετε πᾶν εἶτι Ἑλληνικόν, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως, οἱ νέοι Ἑλληνες, οἱ κατοικοῦντες τοὺς αὐτοὺς μετὰ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων τόπους, οἱ λαλοῦντες τὴν αὐτὴν γλῶσσαν, οἱ ἀναποσπᾶστος τέλος ἐχόμενοι τῆ σωτηρίῳ καὶ ἐνθαρρυντικῇ δι' ἡμᾶς ἰδέᾳ, ὅτι εἴμεθα, ἂν οὐχὶ οἱ κατ' εὐθείαν ἀπόγονοι, τοῦλάχιστον οἱ φυσικοὶ κληρονόμοι τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἔθνους τῆς ἀρχαιότητος, καὶ ἐπομένως οἱ νόμιμοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ θεματοφύλακες, ἡμεῖς, λέγω, δὲν εἴμεθα πλέον ἀπλοῖ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὀπαδοὶ, ὡς σεῖς, ἀλλὰ φανατικοὶ λάτρεις αὐτοῦ. Διόπερ τρυφερῶς ἀγαπῶμεν, καὶ ὡς ἀληθεῖς ἐν Ἑλληνισμῷ ἀδελφοὺς θεωροῦμεν πάντας, ὅσοι, καὶ τοι ἐθνικότητος καὶ θρησκείας διαφόρου, καλλιερ-

γοῦσι τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας καὶ ἐργάζονται ὅπωςδῆποτε διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος.

Διὰ τοῦτο, Κύριοι, ὁ Σύλλογος ἡμῶν οὐ ὁ σκοπὸς εἶνε καθαρῶς φιλολογικὸς, εἰ καὶ συγκροτούμενος ἐκ στοιχείων ἑλληνικῶν, δὲν εἶνε διὰ τοῦτο ὀλιγώτερον κοσμοπολιτικός. Αἱ συνεδριάσεις ἡμῶν εἶσονται πάντοτε προσिताὶ παντὶ ἀνθρώπῳ τιμίῳ, ἐπιθυμοῦντι νὰ ποραστῆ ἐν αὐταῖς ὡς ἐπισκεπτῆς. Εἰς τὸ ἡμέτερον ἀναγνωστήριον δύνανται νὰ γείνωσι συνδρομηταὶ πάντες ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ δαπανῶσι τὰς ὥρας τῆς ἀνεσεῶς των εἰς τὴν διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἐφημερίδων πληροφορησιν περὶ παντὸς ὅ,τι συμβαίνει εἰς τὸν πολιτικόν, ἐπιστημονικόν, καλλιτεχνικόν ἢ ἐμπορικόν κόσμον· ἡ βιβλιοθήκη ἡμῶν, ἥτις ταχύτατα δύνανται νὰ πλουτισθῆ οὐ μόνον διὰ τῶν πόρων τοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν καθεκάστην γινομένων αὐτῇ δωρεῶν ὑπὸ τῶν φίλων τῆς παιδείας καὶ τῆς προόδου, ἔσται ἀνοικτὴ πρὸς πάντα ἐπιθυμοῦντα τὴν διὰ βιβλίων ὠφελίμων καὶ τερπνῶν ἐπέκτασιν τῶν γνώσεών του. Ἡ αἴθουσα ἡμῶν αὕτη τέλος ἔσται πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς νοημοσύνης καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ἰκανότητος, καὶ πᾶς ὅστις ἔχει νὰ διδάξῃ τι καλὸν καὶ χρήσιμον δύνανται νὰ διαθέτῃ αὐτὴν ἐλευθέρως.

Ἐκφράζων ὑμῖν, Κύριοι, προκαταβολικῶς τὰς διαπύρους εὐχαριστίας ἡμῶν διὰ τὴν ἠθικὴν συνδρομὴν καὶ τὴν ὑποστήριξιν, ἣν δὲν θέλετε λείπει, ὡς ἐλπίζω, νὰ παράσχητε τῷ νεογεννίτῳ ἡμῶν Συλλόγῳ, Σὰς παρακαλῶ νὰ ἐνωθῆτε μετ' ἐμοῦ καὶ τῶν συντρόφων μου, ὅπως ἀποτίσωμεν δίκαιον φόρον σε-

βασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν μεγάλου καὶ πεφωτισμένον Ἡγεμόνα, ὅστις οὕτως ἐπιτυχῶς ἰθύνει πρὸς τὸν προορισμὸν τοῦ τὸν εὐδαίμονα καὶ φιλόξενον τοῦτον τόπον, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ὁποίου πᾶσαι τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν αἱ παρρηκίαι εὐήμεροῦσι καὶ ἀπολαύουσι τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ οὕτως ἀφθόνως, ὥστε θλίβονται οὕτως ὀλιγώτερον διὰ τὴν στέρησιν τῆς ἀπούσης Πατρίδος.

Ἐκφράσωμεν λοιπὸν τὸν δίκαιον αὐτὸν σεβασμὸν μας, συνανακράζοντες πάντες

Ζήτω ὁ Κεδίβης Ἰσμαήλ !

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

Τὸ Συμβούλιον, συνελθὸν εἰς τακτικὴν Συνεδρίασιν τῇ 18 Φεβρουαρίου κατὰ τὴν 7ην ὥραν μ. μ., ἐπεθεώρησε τοὺς ὑπὸ τοῦ Κ. Ταμίου ὑποβληθέντας λ)σμοὺς πασῶν τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης δαπανῶν εἰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας, ἐνοίκιον καταστήματος, ἐπισκευὰς, εἰσπρασιμὸν καὶ ἐπιπλα αὐτοῦ, εἰς ἀγορὰν βιβλίων καὶ γραφικῆς ὕλης, εἰς δαπάνην ἐντύπων, εἰς ταχυδρομικὰ, εἰς μισθοδοσίαν προσωρινῶ κλητῆρος κτλ., ἀναβαινουσῶν εἰς φρ. 3515 55]00, καὶ ἐγκρίναν ὑπέγραψε τὸν κατάλογον αὐτῶν, καὶ τὸν παρέδωκε τῷ Κ. Ταμίῳ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Κ. Προέδρου τὸ Συμβούλιον ἐνέκρινε τὴν ἀποστολὴν ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ταῖς λοιπαῖς πόλεσι τῆς Ἄνω Αἰγύπτου ὁμογενεῖς ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐγγραφῆς μελῶν τοῦ Συλλό-

γου. Θεωρήσαν δὲ τὸν προετοιμασθέντα κατάλογον καταλλήλων πρὸς τοῦτο προσώπων, ἐνέκρινε αὐτὸν, καὶ ἀνέθηκε τῷ Κ. Προέδρῳ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν ἐπὶ τούτου.

Ἦρισε τὴν 1ην Μαρτίου ὡς ἡμέραν ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Ἀναγνωστηρίου τοῦ Συλλόγου, καὶ πρὸς τοῦτο ἀνέθηκε τῷ Κ. Προέδρῳ τὴν φροντίδα ἀνευρέσεως καταλλήλου ἐμμίσθου ὑπαλλήλου, ὅστις θέλει κρατεῖ τὸ κατὰσθημα εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ ἀνοικτὸν πάντοτε ἀπὸ τῆς 9ης πρωῖνης ὥρας μέχρι τῆς 10ης ἑσπερινῆς.

Ἐνόμασεν ἐπιμελητὴν τοῦ ἀναγνωστηρίου καὶ τῆς βιβλιοθήκης τὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Κ. Γερ. Μαζαράκη, καὶ ἀνέθηκεν εἰς τὸν Κ. Πρόεδρον τὴν φροντίδα τῆς προπαρασκευῆς τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὴν βιβλιοθήκην καὶ ἀναγνωστήριον ὀργανισμοῦ.

Προνοῦν περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως καὶ διατηρήσεως τῆς ἐν τῷ καταστήματι κινητῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου, ἐνέκρινε τὴν πρότασιν τοῦ Προέδρου περὶ διορισμοῦ Οἰκονόμου, ὅστις θέλει καταγράψῃ εἰς ἴδιον βιβλίον πάντα τὰ ἐν τῷ καταστήματι ἐπιπλα καὶ λοιπὰ σκευῆ, καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ διατηρήσεως αὐτῶν καὶ ὠνόμασε τοιοῦτον τὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Κων. Δημ. Διακομίδην.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Κ. Προέδρου, ἐκθέσαντος, ὅτι πολλοὶ ἤτησαν παρ' αὐτοῦ τὴν σύστασιν ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ νυκτερινῶν μαθημάτων διὰ τὸν λαόν, ἐνέκρινε τὴν σύστασιν τοιοῦτου σχολείου, καὶ ὥρισε τὴν 1ην Μαρτίου ὡς ἡμέραν ἐνάρξεως τῶν παραδόσεων ἀνέθηκε δὲ πρὸς τὸν Κων. Πρόεδρον τὴν σύνταξιν τοῦ προγράμματος τῶν παραδόσεων καὶ

τὸν διορισμὸν τῶν καταλλήλων διδασκάλων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Κ. Προέδρου, ἐκρίνε τὴν ἐναρξίν τῆς δημοσιεύσεως Περιοδικοῦ συγγράμματος τοῦ Συλλόγου, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁ Κέκρωψ» ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου, συντασσομένου μὲν ὑπὸ συντακτικοῦ Συμβουλίου, ἐκλεγομένου ἐκάστοτε καὶ προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου διευθυνομένου δὲ κατὰ τὸ ἄ. ἔτος ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Κου. Θεοδ. Κωσταντινίδου καὶ (ὡς πρὸς τὸ οἰκονομικὸν μέρος) ὑπὸ τοῦ Ταμίου τοῦ Συλλόγου Κ. Δημ. Γεωργιάδου· ἀνέθηκε δὲ τῷ Κωσταντινίδου ἀπαιτουμένου συμβολαίου.

Τὰ μέλη

Δ. Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος.

ΑΔ. ΖΗΝΤΣΟΣ Ἀντιπρόεδρος.

ΙΩ. ΑΚΑΒΑΛΟΣ, Γραμματεὺς.

ΔΗΜ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, Ταμίας.

ΝΙΚ. ΜΑΡΑΤΟΣ, Σύμβουλος.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ὑπὸ

Δ. Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος, ὅτε ἡ πρώτη ἰδρύθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία, ἡ Αἴγυπτος τρεῖς περιλάμβανεν ἐπαρχίας, τὴν τῆς ἰδίως Αἰγύπτου, τὴν τῆς Θεβαΐδος καὶ τὴν τῆς Λιβύης, αἵτινες μετὰ τὸν ἀκολούθως προστεθεισῶν δύο, τῆς Αὐγουσταμνίκης καὶ τῆς Πεν-

ταπόλεως, συναπετέλεσαν τὴν ἐπισκοπικὴν διαίρεσιν τῆς περιφέρειᾶς τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας μέχρι τοῦ ἑαυτοῦ αἰῶνος, ὅτε ἡ πατριαρχικὴ αὕτη περιφέρεια εἰς ὀκτώ διηρέθη ἐπαρχίας, τὴν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας Αἰγύπτου, τὴν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας Αὐγουσταμνίκης, τὴν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας Θεβαΐδος, τὴν τῆς Ἀνω Λιβύης ἢ Κυρηναϊκῆς καὶ τὴν τῆς Κάτω Λιβύης. Ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων νέα ἐγένετο περὶ τὴν διανομὴν τῶν ἐπισκοπικῶν θρόνων μεταρρυθμισίς, δύο προστεθεισῶν εἰς τὰς ὀκτὼ ἐπαρχίας, τῆς Ἀρκαδίας καὶ τῆς Τριπόλεως, ὥστε ὑπὸ τὸν Πατριαρχικὸν τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνον περιλαμβάνοντο κατὰ Κωδινὸν τὸν Κουροπαλάτην αἱ ἐξῆς ἐπαρχίαι, μητροπόλεις καὶ ἐπισκοπαί.

Α'. Ἐπαρχία Αἰγύπτου πρώτης.

ἄ. Ἀλεξανδρεία. — β'. Ἐρμούπολις. — γ'. Μέτῆλις. — δ'. Βούτος. — ε'. Ψάνεως Κώμη. — ς'. Κοπρίδεως Κώμη. — ζ'. Σάις. — ἠ. Λεοντούπολις. — θ'. Ναυκράτεια. — ι'. Ἀνδρῶ. — ια'. Νικίου Κώμη. — ιβ'. Ζηωνούπολις. — ιγ'. Πάφνα. — ιδ'. Ὀνουφίς. — ιε'. Ταῦα. — ις'. Κλεοπατρίς. — ιζ'. Μαρεώτις. — ιη'. Μενελαϊτῶν. — ιθ'. Σχεδιά. — κ'. Θέρμουθις. (Τέρνουθις). — κα'. Σόνδρα.

Β'. Ἐπαρχίας Αἰγύπτου δευτέρας.

ἄ. Κάβασα. — β'. Φρύγωνις. — γ'. Παχνάμουσις. — δ'. Διόσπολις. — ε'. Σεβένυτος. — ς'. Κυνώ. — ζ'. Βούσιρις. — ἠ. Ἐλεαρχία. — θ'. Ῥηγέων Πάραλος. — ι'. Κώμη Παριάνη. — ια'. Κώμη Ῥηγομήριον. — ιβ'. Ζοίς.

Γ'. Ἐπαρχία Αὐγουσταμνίκης πρώτης.

ἄ. Πηλούσιον, μητρόπολις. — β'. Σεθρωίτης. — γ'. Τάνις. — δ'. Θμουίς. — ε'. Ῥηνοκόρουρα. — ς'. Ὀστρακίνη. — ζ'. Πεντάσχοινον. — ἠ. Κάσσιον. — θ'. Ἀφναίον. — ι'. Ἡφαιστός. — ια'. Παναίφουσις. — ιβ'. Γέρμα. — ιγ'. Ἰτάγερως. — ιδ'. Θένησος.

Δ'. Ἐπαρχία Αὐγουσταμνίκης δευτέρας.

ἄ. Λεοντῶ, μητρόπολις. — β'. Ἀθριβίς. — γ'. Ἡλιοῦς. — δ'. Βούβαστος. — ε'. Φάριβιθος. — ς'. Ἀραβιοῦς.

Ε'. Ἐπαρχία Ἀρκαδίας.

ἄ. Ὀξύρυγχος, μητρόπολις. — β'. Ἡρακλέους. — γ'. Κυνώ. — δ'. Νειλούπολις. — ε'. Ἀρσινοεῖτης (καὶ Θεοδοσιούπολις καὶ Ἀφροδιτῶ). — ς'. Μέμφις. — ζ'. Λητῶ.

ΣΤ'. Ἐπαρχία Θεβαΐδος πρώτης.

ἄ. Ἀντινῶ, μητρόπολις. — β'. Ἐρμούπολις. — γ'. Θεοδοσιούπολις. — δ'. Κάσος. — ε'. Λυκῶ. — ς'. Ὑψηλή. — ζ'. Ἀπόλλωνος. — ἠ. Ἀνταίου. — θ'. Πανός.

Ζ'. Ἐπαρχία Θεβαΐδος δευτέρας.

ἄ. Πτολεμαῖς, μητρόπολις. — β'. Κοπτῶ, ἢ καὶ Ἰουστινιανούπολις. — γ'. Διοκλητιανούπολις. — δ'. Διόσπολις. — ε'. Τέντυρα. — ς'. Μαξιμιανούπολις. — ζ'. Θεβαῖς. — ἠ. Λάτων. — θ'. Ὀμβων. — ι'. Ἐρμονθίς. — ια'. Ἀπόλλωνος. — ιβ'. Κώμη Ἀνάσσης Μεγάλης. — ιγ'. Θεβαΐδος ἄνω. — ιδ'. Ἰβεως. — ιε'. Μαθῶν. — ις'. Τριμούθων. — ιζ'. Ἐρμῶν.

Η'. Ἐπαρχία Λιβύης.

ἄ. Δρανήων, μητρόπολις. — β'. Παραϊτόνιον. — Τραζάλη (Ζώγρα, Ζάγυλις). — δ'. Ἀρμυνιακή. — ε'. Ἀντίπυργος. — ς'. Ἀντίφραι. — ζ'. Πηδωνία. — ἠ. Μαρμαρική.

Θ'. Ἐπαρχία Πενταπόλεως.

ἄ. Σώζουσα. — β'. Κυρήνη. — γ'. Πτολεμαῖς. — δ'. Τεύχειρα. — ε'. Ἀδριανή. — ς'. Βερενίκη.

Ι'. Ἐπαρχία Τριπόλεως.

ἄ. Τοσιθων. — β'. Λεπτίδος. — γ'. Ὑῶν.

Ἐπὶ δὲ τῶν Ἀράβων, κατηργηθέντος τοῦ συστήματος τῶν Ἐπαρχιῶν, κατενεμήθη πάντα τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ἡ περιοχή εἰς ἡντροπόλεις καὶ ἐπισκοπὰς. ὕρμεν δ' ἐν παλαιῷ τινι ἀντιγράφῳ τὸν ἐξῆς κατάλογον μητροπολιτῶν καὶ ἐπισκοπῶν τοῦ θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας.

Α'. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΙ.

- 1) Λιβύης, ὑπέριτος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἀφρικής.
- 2) Μέμφεως » » Ἀραβίας. (κῆς.
- 3) Πενταπόλεως » » Αἰθιοπίας.
- 4) Θεβαΐδος » » παντὸς Παρανεΐλου.
- 5) Πηλουσίου » » πάσης Μεσημβρίας.
- 6) Ὀξύρυγχου » » Ἀρκαδίας.
- 7) Τριπόλεως » » Βαρβαρίας.
- 8) Καισαρίας Ἀφρ. » » Νουβίας.
- 9) Λεοντοπόλεως » » Αὐγουσταμνίκης.
- 10) Καθάσου » » Μαρμαρικής.
- 11) Νούβων » » Μεσογ. θαλάσσης.
- 12) Θήβης » » Μελαίνης Γῆς.
- 13) Δάρνης » » Ὀστρακηνῆς.
- 14) Σουεσίου » » Ἐρυθρᾶς θαλάσσης.
- 15) Κυρήνης » » Πόντου Βαρβαρικής.

Β'. ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ.

- 1) Ἀνδροπόλεως.
- 2) Ἐρμούπολεως.
- 3) Νειλουπόλεως.
- 4) Ἀρσινοῆς.
- 5) Ἡλιουπόλεως.
- 6) Μαρεώτιδος.
- 7) Τάνεως.
- 8) Διοσπόλεως.

9) Θεοδοσιανῆς	18) Πομπηϊουπόλεως.
10) Ἀντινός	19) Σεβενύτου.
11) Βερενίκης	20) Κλεοπατρίδος.
12) Νικοπόλεως.	21) Φαϊουμίου.
13) Λητοπόλεως.	22) Ναυκράτιδος.
14) Ῥασιδος.	23) Ἀντίπυργου.
15) Μαξιμιανουπόλεως	24) Βαβυλώνος.
16) Σικελίας.	25) Ῥινοκοροῦρων.
17) Ῥακλεοπόλεως.	

Ἐν τοῖς μετέπειτα δὲ χρόνοις, τῶν Ὁρθοδόξων ὁλονὸν ἐλαττωμένων καὶ ἐκλιπόντων βαθμῆδὸν ἀπὸ πασῶν σχεδὸν τῶν ἐπισκοπῶν, οἱ Πατριάρχαι τῆς Ἀλεξανδρείας εἴτε οὐδένα πλέον εἶχον ὑφ' ἑαυτοῦ τελούντα ἀρχιερέα ἢ τινας μόνον ἐπὶ ψιλῶ ὀνόματι προκεχειρισμένους καὶ χρησιμεύοντας εἰς ἀποστολάς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Καὶ σήμερον πᾶσα ἡ περιοχὴ τοῦ Πατριαρχικοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνου ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον αὐτοῦ τοῦ Πατριάρχου διοίκησιν καὶ ἐποπτείαν.

Κατὰ τοὺς πρώτους τοῦ Χριστιανισμοῦ αἰῶνας ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀλεξανδρείας κατεῖχε τὰ πρωτεῖα μὲν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἤρχετο δὲ δευτέρω μετὰ τὴν τῆς Ῥώμης. Τὰ πρωτεῖα ὅμως ταῦτα τῇ ἀφρέθησαν κατὰ τὴν γ'. οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ἐν ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως, μεθ' ὅλας τὰς ἀντιστάσεις καὶ διαμαρτυρήσεις τῶν Παπῶν τῆς Ῥώμης. Ἀπὸ τοῦ χωρισμοῦ δὲ τῆς Ἀνατολῆς ἀπὸ τῆς Δύσεως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀλεξανδρείας κατέχει τὰ δευτερεῖα ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ὁ Πατριάρχης τῆς Ἀλεξανδρείας, κατὰ ἀρχαῖα νόμιμα, ἐκλέγεται παρὰ τε τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ συνάμα, φέρει δὲ, κατὰ τὴν καθιερωμένην φ ἡ μ η ν αὐτοῦ, τοὺς τίτλους

«Θειότατός τε καὶ Μακαριώτατος πατὴρ καὶ ποιμενάρχης, Πάπας καὶ Πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας, Διθύης, Πενταπόλεως, Αἰθιοπίας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου, πατὴρ πατέρων, ποιμὴν ποιμένων, ἀρχιερεὺς Ἀρχιερέων, δέκατος τρίτος τῶν Ἀποστόλων καὶ κριτὴς τῆς Οἰκουμένης.»

Ἐχρημάτισαν δὲ Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας ἀπ' ἀρχῆς τῆς ιδρύσεως τῆς ἀνα τὴν Αἴγυπτον Ἐκκλησίας μέχρι τῆς σήμερον, οἱ ἐξῆς :

(ἀκολουθεῖ).

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Περιδικοῦ τοῦ Συλλόγου « ἡ Ἐνότης » καθῆκον ἑαυτῆς θεωρεῖ νὰ ἐπικαλεσθῇ πρὸς τελειώσιν καὶ εὐδοκίμησιν τοῦ δυσχεροῦς ἔργου, ὅπερ τῇ ἀνετέθη, πρῶτον μὲν τὴν σύμπραξιν τῶν ἀπανταχῶ, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, λογίων ὁμογενῶν, παρακαλοῦσα αὐτοὺς νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπικουρίαν τοῦ Συντακτικοῦ συμβουλίου διὰ συγγραφῶν ἀρελίμων, τερπνῶν, ἰδίως δὲ ἑλληνοπρεπῶν, ἐν αὐτῷ ἐπιτευχθῇ ὁ κύριος τοῦ περιοδικοῦ σκοπός, ἡ δὲ αὐτοῦ δηλ. πρὸς τοὺς πολλοὺς μεταγγίσει γνώσεων καὶ διδασμάτων καταλλήλων εἰς φωτισμὸν τῆς διανοίας καὶ διάπλασιν τοῦ ἤθους αὐτῶν εἴτα δὲ καὶ τὴν ὑλικὴν συνδρομὴν παντὸς φιλομύσου καὶ φιλοκάλου ὁμογενοῦς, ἵνα ὅ,τι τάχιον κατορθωθῇ ἡ ποθητὴ ἐπέκτασις καὶ βελτίωσις τοῦ ἔργου δι' ἐπαυξήσεως τῶν σελίδων τοῦ περιοδικοῦ καὶ διὰ τρ. σθῆκης, εἰ δυνατόν, καταλλήλων εἰκόνων, ἀνευ, ἐννοεῖται, αὐξήσεως τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς. Ταῦτα καὶ μόνον ἐξαιτουμένη παρὰ τοῦ κοινῆς ἡ Ἐπιτροπῆ, διακηρύττει, ὅτι τὸ καθ' ἑαυτὴν θέλει καταβάλλει πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν καὶ ἐπιμέλειαν, ἵνα δικαιώσῃ τὰς νομίμους τοῦ κοινῆς προσδοκίας, ἰδίᾳ δὲ θέλει ἐπισηῆσαι πολὺ τὴν προσοχὴν τῆς περὶ τε τὴν ἐκλογὴν τῆς ὕλης καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ.

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Δ. Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, Ἀρχισυντάκτης.

Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΔΗΣ, Διευθυντής.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, Τημὴς.